

allt, inget: tomhet

jag lever för ingenting
samlar skärvor längs folktomma gator
för att ha någonting att fylla mina fickor med

ingen kan någonsin älska mig
så länge jag är såhär
och jag är såhär
så länge ingen älskar mig

och bakom omsorgsfullt byggda murar
faller jag isär
likt den nu
framför mina blankpolerade ögon
bit för bit rasar vi
tillsammans

ärligheten börjar med en smäll på käften
ändå vaknar jag inte
önskar så att jag föll handlöst
men reaktionen var förvånansvärt kontrollerad
som att jag redan upplevt det
tusen gånger
och det har jag
illusionärt

kom tillbaka krypandes
allt jag vill är att övervinna dig
tar du ett steg till bakåt
älskar jag dig mer än någonsin
fall för mig
så att jag kan skratta åt dig
skratta åt mig
så att jag kan falla för dig